

ЯВЛЕНИЕ ШЕСТО.

Ивана. Солдати,

Ивана. Англичани, не стойте, отмъстете си, недѣйте търпя да избѣгна жива отъ васъ. Отмъстете си! Вънъ съ мечови тѣ изъ ножници тѣ, потопете ги въ моето сърдце, раздерете ма, раскъсайте ма, прѣдъ очи тѣ на прѣдводителя ви! Помислете си, че азъ бѣхъ, що избихъ немилостиво достойни тѣ ви войводи, що нѣмахъ съжаление надъ васъ, азъ направихъ та потекоха рѣки отъ английска кръвъ, азъ ограбихъ свѣтлина та на ваши тѣ храбри геройски синове. Отмъстете си, убийте, никога не ще ма намѣрите въ тѣзи слабостъ, както сега!

Прѣдводителя на солдати тѣ. Правете, споредъ заповѣдъ та на кралица та!

Ивана. Ахъ страшна си майко, по-нещастна съмъ сега, отъ колкото бѣхъ! Твой та рѣка е тежка, не на покровителствува сега, а ма отблъсква немилостиво! Нѣма Богъ, никакъвъ ангелъ не ся явява вече, чудеса та почитавъ, Небето е затворено! (*послѣдва солдати тѣ*).

Французски лагеръ.

ЯВЛЕНИЕ СЕДМО.

Дюноа между Епископъ тѣ и Дюшателя

Епископъ тѣ. Оборете принцъ ваша та тъмна яростъ, елате съ насъ, възвърнете ся при вашия кралъ, не оставяйте въ тѣзи минута общо то дѣло; ние ся нуждаемъ отъ ваша та храбростъ.

Дюноа. Защо сми сега притѣснени? Защо неприятеля дохожда сега на себе си и повдига глава изново? Всичко вървеше добрѣ, побѣдата бѣше наша, и войната на конецъ; а вие заточихте избавителка та,